

נוער עברי -

לאן

הנערב?

180 אלף צעירות וצעירים בישראל עומדים מדי ערב בערב בפני בעייה מיוחדת זו. האווירה החברתית של מדינת ישראל 1955 הרחיקה אותם מראיית העיקר בעבודת-היום או בשמירת-הלילה. אין הם מחפשים עוד שעשוע והתפרקות ממאמץ. הבילוי הפך אצלם לפולחן מקודש. המטביע את חותמו על פרצופו של הדור הצעיר האחר-מלחמתי הגדל בישראל.

כאילו מאליה פסטה המילה בישראל לאתר מלחמת השחרור. היא היתה ידועה גם קודם לכן, אך כמעט איש לא נהג להשתמש בה. ההתפרקות, ההתבודדות והשעשועים היו קיימים תמיד. במחנות המגויסים ובאהלי ההכשרות קראו לכך "לכייף", מילה ערבית שעוברתה כדי לומר: מציאת הנאה פעילה, תוך התפרקות ממאמץ. בעיר אמרו "לעי שות חיים", וגם בביתו זה היה הדגש על המעשה. הצעיר הארץ-ישראלי ידע שיש לרשותו ערב פנוי יחיד בשבוע, והוא ניצל אותו להנאתו.

מלים אלה מתו, כשמתה משמעותן. הן בילו ירש את מקומן. לא היה זה שינוי צורה בלבד, אלא שינוי תוכן. שוב לא היתה הבעייה לרוחם ככל האפשר יותר בידור ל" תוך מעט הזמן הפנוי, כי אם כיצד להרוג זמן רב ככל האפשר, שלא היה לו שימוש מועיל אחר. בקיצור: לבלות.

התופעה אינה אופיינית לנוער צעיר, הנמצא עדיין תחת השגחה קפדנית של ההורים. היא אינה אופיינית גם לחיילים בשירות חז" בהם המבלים חלק גדול מימיהם ולילותיהם במחנות. אך ברגע שפשט הצעיר את מזו, הריהו מרגיל את עצמו במהירות מפתיעה לסדרת חיים זה, עד לגישואיו. הגיל העיקרי: 21-24.

לגבי הבחורות מתחיל הגלגל להסתובב בגיל צעיר יותר. הצעירים הקשישים מהן זקוקים לחברתן, לצורך הבילוי. הן גם נכ" נסות לחופה בגיל צעיר יותר, יוצאות מ" מעגל הבילוי הרווקי.

בעמודים הבאים מפרסם העולם הזה את הדו"ח המלא על מחקר המקיף בין מאות הצעירים והצעירות שנתבקשו לענות על השאלה:

נוער עברי - לאן הערב?

החיים מורכבים מ-24 שעות ביממה. אך ככל חברה אנושית מתחלקת היממה אחרת, והדגש מושם על אחד מחלקיה. יש עמים בהם החלק החשוב ביותר של היום ממה הוא יום העבודה. אחרים חיים למען הלילה. בדרום-אמריקה, מנוחת הצהריים הממושכת, הסיאסטה, היא החלק המקורי דש בחייו של בעל האסיאטה הגאה ומור כרטיסייה הגרלה יחף הרגל.

מי שרוצה להבין כיום את הנוער הישראלי - מעצב דמות המדינה מחר - אינו יכול להתעלם מהעובדה כי החלק הי" מקודש, הפולחני, של היממה הוא הערב בשיחות שערך צות המחקר של העולם הזה עם כ-500 בנינוער במשך ששת הי" חודשים האחרונים, התבררה עובדה זאת מעל לכל ספק. רק 2% מהנשאלים אמרו כי עבודת-היום מקודשת בעיניהם יותר מבילוי-הערב, ורק 13% חסכו משכר-עבד" דתם לצורך השתלמות בעתיד או התבס" סות כלכלית. השאר מקדישים את רוב הו" גם ואונם לעבודת-הקודש ששמה: בילוי.

תופעה זאת אופיינית לכל חלקי הארץ. בעיר ובמושב, בקיבוץ ובמעברה - תוכן חייו של הנוער מתרכז באותן שמו" נה שעות המפרידות בין סיום העבודה ושנת הלילה. אולם הדבר בולט במיוחד בערים הגדולות, ובעיקר בתל-אביב. כי תל-אביב היתה תמיד נותנת הטון בחיים החברתיים של הארץ.

היו ימים, בהם היתה סיסמת הנוער "הגשמה אישית". היו ימים, בהם דגלו אחרים בסיסמת "רק כך" ואחרים בסיסמה "ראשונים תמיד אנחנו". כיום סיסמת הנוער העברי על כל חלקיו היא: "הולכים לבלות!"

מה זה בילוי?

והי מלה עברית כה מוכרת כיום, עד ש" איש אינו מנסה להבהיר לעצמו את משמעותה.

